CONSIDEREU QUE LES TECNOLOGIES D'IA PODEN AMPLIFICAR L'EDATISME EXISTENT EN LA NOSTRA SOCIETAT I EROSIONAR LA QUALITAT DE L'ATENCIÓ SANITÀRIA I SOCIAL QUE REBEN LES PERSONES GRANS?

- Una majoria (62%) esteu d'acord que la IA pot amplificar l'edatisme i erosionar la qualitat de l'atenció sanitària i social que reben les persones grans. La resta us mostreu ambivalents (18%), no esteu d'acord (15%) o no ho sabeu (6%).

- Si bé les tecnologies d'IA tenen el potencial de millorar la salut i el benestar de les persones grans, en un informe recent de la OMS (2022) es subratlla que això només serà possible si s'elimina l'edatisme del seu disseny, implementació i ús.

- En aquest sentit, preocupa que les dades utilitzades puguin no ser representatives de les persones grans o estar esbiaixades per estereotips, prejudicis o discriminacions; el que pot donar lloc a biaixos implícits i explícits al voltant de l'edat reproduïts en la IA.

- En l'informe s'assenyalen fins a 8 consideracions per garantir que les tecnologies d'IA per a la salut aborden el problema de l'edatisme. La primera és fomentar el disseny participatiu de tecnologies d'IA per i amb persones grans.

- Així doncs, mentre que les persones grans participen en el disseny d'alguns sistemes d'IA, aquesta no és sistemàtica. A més, la inclusió també hauria de ser interseccional, el que vol dir no només centrar-se en l'edat sinó també en el gènere, l'ètnia o les capacitats.

- En segon lloc, com les dades són crítiques tant en la formació com en la validació dels sistemes d'IA, cal que els equips, generalment joves, siguin més diversos, incloent-hi persones grans en aquests equips per fomentar la inclusivitat i minimitzar biaixos en el disseny.

- Tercer, es subratlla que els desenvolupadors d'IA haurien de garantir la representativitat de les dades en relació a les persones grans i, si escau, que els instituts d'estadística públics validin les dades recollides en funció de la seva representativitat poblacional.

- En quart lloc, s'esmenta que l'ús de la IA podria limitar-se en absència d'una infraestructura digital adequada. Això podria contribuir a la creença que les persones grans no utilitzen tecnologies digitals o IA i, per tant, que no cal comptabilitzar-los.

- Cinquè, es fa referencia a que les tecnologies d'IA s'han de mantenir com a mitjà de suport o ajuda a la presa de decisions, i que la gent gran ho hauria de fer podent exercir l'elecció de manera autònoma i donant el seu consentiment a la IA.

- En sisè lloc, es comenta que a mesura que s'introdueixen noves normatives sobre IA, aquestes no haurien de repetir pràctiques d'exclusió anteriors en funció de l'edat de les persones. Així doncs, cal treballar per desanimar o identificar l'edatisme i les seves conseqüències.

- Setè, cal molta més investigació sobre com utilitzar millor les tecnologies d'IA per evitar o no agreujar l'edatisme. En aquest sentit, a mesura que la IA es fa servir més habitualment per les persones més grans, la recerca sobre aquest grup demogràfic es més rellevant.

- Finalment, s'aborda la importància que les organitzacions que fan servir tecnologies d'IA, utilitzin un procés d'avaluació ètica sòlid per guiar el desenvolupament i aplicació de la IA per a la gent gran, tenint en compte els impactes positius i negatius.

- I fins aquí per avui. Us recomanem la següent lectura:

- WHO (2022) Ageism in Artificial Intelligence for Health, WHO Policy Brief, Geneve: World Health Organisation.